

NGHĨA TƯỞNG MINH VÀ HÀM Ý (tiếp theo)

I – ĐIỀU KIỆN SỬ DỤNG HÀM Ý

Đọc đoạn trích sau và trả lời câu hỏi.

Chị Dậu vừa nói vừa mếu :

– *Thôi u không ăn, để phần cho con. Con chỉ được ăn ở nhà bữa này nữa thôi. U không muốn ăn tranh của con. Con cứ ăn thật no, không phải nhường nhịn cho u.*

Cái Tí chưa hiểu hết ý câu nói của mẹ, nó xám mặt lại và hỏi bằng giọng luống cuống :

– *Vậy thì bữa sau con ăn ở đâu ?*

Điểm thêm một "giây" nức nở, chị Dậu ngó con bằng cách xót xa :

– *Con sẽ ăn ở nhà cụ Nghị thôn Đoài.*

Cái Tí nghe nói giây nầy, giống như sét đánh bên tai, nó liêng củ khoai vào rổ và oà lên khóc :

– *U bán con thật đấy ư ? Con van u, con lạy u, con còn bé bỏng, u đừng đem bán con đi, tội nghiệp. U để cho con ở nhà chơi với em con.*

(Ngô Tất Tố, *Tất đèn*)

1. Nêu hàm ý của những câu in đậm. Vì sao chị Dậu không dám nói thẳng với con mà phải dùng hàm ý ?

2. Hàm ý trong câu nói nào của chị Dậu rõ hơn ? Vì sao chị Dậu phải nói rõ hơn như vậy ? Chi tiết nào trong đoạn trích cho thấy cái Tí đã hiểu hàm ý trong câu nói của mẹ ?

Ghi nhớ

Để sử dụng hàm ý, cần có hai điều kiện sau đây :

- Người nói (người viết) có ý thức đưa hàm ý vào câu nói.
- Người nghe (người đọc) có năng lực giải đoán hàm ý.

II – LUYỆN TẬP

1. Người nói, người nghe những câu in đậm dưới đây là ai ? Xác định hàm ý của mỗi câu ấy. Theo em, người nghe có hiểu hàm ý của người nói không ? Những chi tiết nào chứng tỏ điều đó ?

a) – Anh nói nữa đi. – Ông giục.

– Báo cáo hết ! – Người con trai vút trở lại giọng vui vẻ. – Năm phút nữa là mười. Còn hai mươi phút thôi. Bác và cô vào trong nhà. Chè đã ngâm rồi đấy.

Thì giờ ngắn ngủi còn lại thúc giục cả chính người hoạ sĩ già. Ông theo liền anh thanh niên vào trong nhà, đảo nhìn qua một lượt trước khi ngồi xuống ghế.

(Nguyễn Thành Long, Lặng lẽ Sa Pa)

b) – [...] Anh Tân này ! Anh bây giờ sang trọng rồi, còn cần quái gì các thứ đồ gỗ hư hỏng này nữa. Chuyên chở lại lịch kịch lắm. Cho chúng tôi khuân đi thôi. Chúng tôi nhà nghèo dùng được tất.

– Có gì đâu mà sang trọng ! Chúng tôi cần phải bán các thứ này đi để...

– Ái chà ! Anh bây giờ làm quan rồi mà bảo là không sang trọng ? Những ba nàng hầu. Mỗi lần đi đâu là ngồi kiệu lớn tám người kheieng, còn bảo là không sang trọng ? Hừ ! Chẳng cái gì giấu nổi chúng tôi đâu !

Tôi biết không thể nói làm sao được đành ngậm miệng, đứng trầm ngâm.

– Ôi dào ! Thật là càng giàu có càng không dám rời một đồng xu ! Càng không dám rời đồng xu lại càng giàu có !

(Lô Tân, Cố hương)

c) *Thoắt trong nàng đã chào thưa :
 "Tiểu thư cũng có bấy giờ đến đây !
 Đàn bà dễ có mấy tay,
 Đời xưa mấy mặt đời này mấy gan !
 Dễ dàng là thói hồng nhan,
 Càng cay nghiệt lắm càng oan trái nhiều."
 Hoạn Thư hồn lạc phách xiêu,
 Khấu đầu dưới trường liệu điều kêu ca.*

(Nguyễn Du, *Truyện Kiều*)

2. Hàm ý của câu in đậm dưới đây là gì ? Vì sao em bé không nói thẳng được mà phải sử dụng hàm ý ? Việc sử dụng hàm ý có thành công không ? Vì sao ?

Nó nhìn đáo dác một lúc rồi kêu lên :

- Cơm sôi rồi, chắt nước giùm cái ! - Nó cũng lại nói trống.

Tôi lên tiếng mở đường cho nó :

- Cháu phải gọi "Ba chắt nước giùm con", phải nói như vậy.

Nó như không để ý đến câu nói của tôi, nó lại kêu lên :

- Cơm sôi rồi, nhão bấy giờ !

Anh Sáu vẫn ngồi im [...].

(Nguyễn Quang Sáng, *Chiếc lược ngà*)

3. Hãy điền vào lượt lời của B trong đoạn thoại sau đây một câu có hàm ý từ chối.

A : *Mai về quê với mình đi !*

B : / ... /

A : *Đành vậy.*

4. Tìm hàm ý của Lô Tấn qua việc ông so sánh "hi vọng" với "con đường" trong các câu sau :

Tôi nghĩ bụng : Đã gọi là hi vọng thì không thể nói đâu là thực, đâu là hư. Cũng giống như những con đường trên mặt đất ; kì thực trên mặt đất vốn làm gì có đường. Người ta đi mãi thì thành đường thôi.

(Lô Tấn, *Cố hương*)

5. Tìm những câu có hàm ý mời mọc hoặc từ chối trong các đoạn đối thoại giữa em bé với những người ở trên mây và sóng (trong bài thơ *Mây và sóng* của Ta-go). Hãy viết thêm vào mỗi đoạn một câu có hàm ý mời mọc rõ hơn.